

Ján Adamus

Aká je moja modlitba?

Raz sa Ježiš na ktoromsi mieste modlil. Keď skončil, povedal mu jeden z jeho učeníkov: „Pane, nauč nás modliť sa, ako Ján naučil svojich učeníkov.“ Povedal im: „Keď sa modlíte, hovorte: Otče, posväť sa tvoje meno, príď tvoje kráľovstvo...“

Lk 11, 1- 13

Keby som sa vás spýtal, či ste sa dnes modlili Otče náš..., iste každý by prikývol. A mnohí by povedali, že sa ho modlili viackrát. Keby som chcel zistiť, koľkokrát za život sme sa modlili Otče náš..., nedokázali by sme to spočítať. Veď pamätáte si, ktorú modlitbu sme vedeli medzi prvými? Bola to modlitba Pána.

Za túto modlitbu Bohu musíme ďakovať, lebo je pre nás veľkým darom. Cez ňu vidíme, aký obsah a formu majú mať naše modlitby. Presvedča nás o tom aj dnešné evanjelium. Aká má byť teda naša modlitba, aký ma mať obsah a formu? Dajme si odpoveď cez modlitbu Pána.

Prvé tri prosby tejto modlitby sa vzťahujú priamo na Boha, s túžbou po znovuspojení človeka s Bohom, po príchode Božej ríše a po podriadení ľudskej vôle Božiemu poriadku. Viete, čo je úžasné? Môžeme Boha nazývať Otcom. Znamená to, že pri modlitbe nevoláme kamsi do prázdna, ale voláme k nášmu Otcovi, ktorý je v nebi, ktorý je svätý, veľký, múdry a dobrý. Ktorý je Otcom nás všetkých. Preto túžime po príchode jeho kráľovstva a chceme, aby vládol nad naším telom aj dušou. Uvedomujeme si, že On je najvyššia Múdrosť, lebo ľudská vôľa je veľakrát ovplyvnená omylom a sebeckom. Rozhodujeme sa pre Boha, ako najvyššie Dobro, lebo len ak sa plní Jeho vôľa, je zaručený ľudský pokrok a mier, je zaručená sloboda a dôstojnosť človeka. Treba sa nám naučiť často volať s Ježišom Kristom: Otče, nie moja, ale tvoja vôľa nech sa stane! To je najpodstatnejší moment našej zbožnosti a vôbec našej viery – poslušnosť a odovzdanosť do Božej vôle.

Teraz prichádzame k prostrednej prosbe, ktorá je výrazom dôvery, že nebeský Otec dá svojim deťom všetko, čo potrebujú k pozemskej existencii. Je úžasné, že Ježiš do svojej modlitby vkladá aj prosbu o pozemské potreby. Učí nás prosiť o pozemský chlieb, teda o tie veci, ktoré sú nutné pre život človeka. Nehovorí o prepychu, ale o veciach, ktoré majú udržiavať život človeka. Spomína ich ale v určitej postupnosti, teda, že materiálne záujmy sú až druhoradou záležitosťou. Chce nám povedať asi takto: Otec je pri kormidle vášho života a o všetko sa postará, veď je nekonečne múdry láskavý.

láskavý a spravodlivý.

Posledné tri prosby berú do úvahy hriech a vôbec zlo, ktoré ohrozuje človeka, prosí Otca o odpustenie vín, o ochranu počas nebezpečných životných skúšok a o pomoc pred pokúšaním diabla a jeho zlými vplyvmi vo svete. Z týchto prosieb vyplýva, že človek stojí pred Bohom ako dlžník, ktorý nemôže zaplatiť, a ktorému nič iné nezostáva, iba prosiť: Bože, buď milostivý, mne, hriešnemu!“ Tieto slová ale smieme vyriechnuť iba vtedy, keď odpustíme zo srdca každému zo svojich blížnych a to nie 7 krát, ale 77 krát. Veď každý z nás je ohrozený zlom, je veľmi slabý, a preto si musí uvedomiť, že najviac zo všetkého potrebuje Božiu pomoc v boji proti pokušeniam a diablu, ktorý ako ručiaci lev obchádza a hľadá, koho by zožral.

Teda takúto modlitbu nás naučil Ježiš Kristus. Modlitbu, ktorá nikdy nevyjde z módy, bude pre všetky časy a pre všetkých ľudí. Modlitbu, ktorá nás má upozorniť, že stojíme medzi Bohom a Zlom a zachrániť nás môže len nebeský Otec. Preto sme si už raz povedali, že najdôležitejším momentom každej našej modlitby je odovzdať sa do Božej vôle. V tomto duchu sa musí niesť každá modlitba.

Aká je moja modlitba? Ako sa ja modlím Otče náš...? Uvedomujem si, čo pri modlitbe hovorím a komu ju hovorím? Naučil som modlitbu Pána moje deti a vnukov?

O svätom Františkovi Saleskom je známe, že raz slávil svätú omšu za svojho učiteľa. Keď prišlo k modlitbe Pána, začal ju spievať, ale odrazu sa zasekol a nevydal ani hláska. Rozplakal a dlho trvalo, kým sa utišil a mohol znova pokračovať vo svätej omši. Medzi veriacimi stál aj druhý kňaz. Bol zvedavý, čo sa stalo. Po svätej omši začal Františka potešovať nad stratou milovaného učiteľa. Prekvapený František však takto odpovedal: „Verím, že môj učiteľ je v nebi a je mu tak dobre, že by sa nechcel už sem vrátiť. Neplačem preto, že odišiel, ale preto, že to bol on, kto ma naučil modliť sa Otče náš... a naučil ma volať Boha svojim Otcom. Lebo je to nádherné, volať Boha svojim Otcom.“

Koľkokrát sa počas nastávajúceho týždňa pomodlíme Otče náš...? Spočítať sa to nedá, ale usilujme sa, aby sme sa túto modlitbu modlili s úprimným srdcom, aby sme si uvedomovali, o čo v nej prosíme a čo v nej sľubujeme, a tak aby bola svedectvom našej zbožnosti, viery a odovzdanosti do Božej vôle.

Ó, Hospodina chváľte!
Lebo je dobre Boha oslavovať
a milý Mu je chválospev.
Hospodin Jeruzalem budeje,
stratených Izraela zbiera.

On uzdravuje
srdcom zarmútených
a obväzuje rany.
On stanovuje počet hviezd
a každej meno dá.
Veľký je Hospodin,
vo svojej sile nesmierny
a Jeho múdrosť konca nepozná.
Pán podopiera pokorných
a pokoruje bezbožného.

Spievajte vďaka Pánovi,
na citare Ho oslávte!
Jeho, čo oblakmi zahalí nebesia,
dážd' pripravuje úrodný
a tráve na úbočiach dáva rásť.

On dáva pokrm hoviadku,
i mladým krkavcom,
čo si oň škriekajú.
Záľubu nemá v sile koňa
a ani v lýtku mužovom.
Iba v tých, čo Ho uctievali
a veria v Jeho lásku.

Milovať z celého srdca, duše, mysle a sily

(Mk 12, 28b-34)

„Ktoré prikázanie je prvé zo všetkých?“... Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej svojej duše .. mysle a sily... Milovať budeš svojho bližného ako seba samého...

Pre stromy často nevidíme les a v záplave a spleťosti najrozmanitejších záväzkov a povinností sa práve láska, ich najdôležitejšia motivácia, často stráca. Treba ju znova a znova oživovať - aj voči Bohu, ktorého nevidíme, aj voči blížnemu, v ktorom už Boha nevidíme a bez ktorého nie je možné správne milovať ani Boha. Patrí k povahe samotnej lásky, že smeruje k výlučnosti a bezvýhradnej plnosti, do jediného bytostného postoja, v ktorom je zahrnuté všetko ostatné. Láska spája, integruje a angažuje celého človeka. Len ak je z celého srdca, duše, mysle a sily, je naozaj láskou. Jedinou, ktorá sa prejavuje súčasne vo vzťahu k Bohu i k človeku. Nemožno súčasne milovať aj ignorovať. Nestačí však iba vedieť aká je láska k Bohu a človeku dôležitá. Ak už nie sme ďaleko od Božieho kráľovstva, je nevyhnutný ešte jeden krok: začať milovať.

Mons. Marián Gavenda „Jednohubky“

Dnešná nedeľa: Dnes 24.7. druhú sv. omšu o 11:00 hod. budeme sláviť pri kaplnke sv. Anny. Bude obetovaná za vinohradníkov, vinárov i za naše sestry Anny.

Pápež František v Krakove: V závere týždňa bude Svätý Otec František v Krakove na Svetových dňoch mládeže. Z tohto dôvodu v sobotu 30.7. nebudeme mať sv. omšu a v nedeľu 31.7. bude len jedna sv. omša o 8:00 hodine. Modlime sa za mladých a ich povzbudenie sa na ceste viery.

Akcia "Hrdí na rodinu": V sobotu 30. júla 2016 o 15:00 hod. sa v Bratislave pred budovou parlamentu bude začínať akcia s názvom *Hrdí na rodinu*. Ide o 5. ročník živej reťaze ľudí v červených tričkách, ktorí chcú verejne a radostne poukázať na skutočnú hodnotu rodiny v našej spoločnosti. Pozývame všetkých na toto podujatie, najmä celé rodiny aj s deťmi. Bližšie informácie sú aj na stránke hrdinarodinu.sk.

Návšteva starších a chorých: Povzbudzujem vás, bratia a sestry, ak máte doma starkých alebo vážne chorých, neváhajte zavolať kňaza, aby som ich mohol navštíviť, povzbudiť a posilniť svätými sviatosťami. Nech sa nestane, že starkí sú dlhý čas chorí a vôbec sa nestretnú s kňazom. Telefonický kontakt farského úradu Vištuk: pevná linka: 033/6446 314 mobil: 0903 982 601 Kontakt je uvedený aj na webovej stránke farnosti Vištuk.

Podakovanie: Ďakujem rodine Jurčovičovej, obecnému úradu, zboru Nádej, dychovke a všetkým, ktorí s obetavosťou pripravili slávnosť odhalenia pamätnej tabule pátrovi Fidélvi Ambrózovi Jurčovičovi.

Vernosť lásky

Exupéry hovorí, že ľudia nemajú priateľov, pretože nemajú čas. Ak je osobné povolanie predovšetkým vzťah, je skutočne dôležité dať vo svojom živote priestor osobnej modlitbe a načúvaniu Bohu nad jeho slovom. Ľudia niekedy prichádzajú s prosbou: Modlite sa za nás, my nemáme čas sa modliť. Ako však chcem žiť svoje osobné povolanie bez dôverných chvíľ s Pánom? Samozrejme, modlím sa, každý kňaz vkladá denne do svätej omše množstvo ľudí. Ale za nikoho nemôžem žiť jeho osobný vzťah s Bohom.

Nestačí, že sme niekedy v minulosti prežili niečo úžasné s Bohom. Zamilovanosť sa musí pretaviť vo vernosť lásky. Keď sa človek zamiluje, pokojne píše mnohostránkové listy, vysiada so svojou milou do rána na tvrdej lavičke a šepká jej, ani nevie čo, a je šťastný. Pritom je mu zima a tŕpnu mu nohy, ale nechce sa ani pohnúť. Po rokoch môže mať muž svoju ženu stále rád, ale už by s ňou nerád trávil celú noc na lavičke v parku. Ak však s ňou už netrávi v ústraní nijaký čas, nehovorí s ňou, vzťah odumiera...

Každodenné stretávanie sa s Božím slovom musí byť taktiež nesené vernosťou, čiže stojím o Božie slovo, i keď mi dnes nie je úplne dobre a srdce mi nehorí. Len tak je nádej, že zajtra zase zahorí.

Vojtěch Kodet O.Carm., ThD. „Hľadám tvoju tvár“

Sväté omše v 17. týždni Cezročného obdobia - (C)

25.VII. pondelok

18:00 Za ě Františka a Annu Polakovičových a rodičov

26.VII. utorok

18:00 Za Božie požehnanie pre sestry Anny

27.VII. streda

18:00 *Svätá omša v Štefanovej*

28.VII. štvrtok

18:00 Za ě Františka a Františku Tibenských a ich rodičov

29.VII. piatok

18:00 Za zdravie a Božiu pomoc pre Nikolku

30.VII. sobota

08:00 *Nebude*

Upratovanie kostola: 421 - 456

31.VII. Osemnásť nedeľa Cezročného obdobia- C

08:00 Za farníkov

Lektori: Blahová M., Jurčovičová M.

14:00 *Posvätný ruženec, litánie*

Liturgický kalendár

25.VII. pondelok Sv. Jakub, apoštol - **Sviatok**
26.VII. utorok Sv. Joachim a Anna, rodičia Panny Márie -**Sp**
27.VII. streda Sv. Gorazd a spoločníci - **Sp**
28.VII. štvrtok Sv. Nazarius a Celzuz, mučeníci
29.VII. piatok Sv. Marta - **Sp**
30.VII. sobota Sv. Peter Chryzológ, biskup a učiteľ Cirkvi - **Sp**

Ježiš putuje do Jeruzalema

Jeho rodičia chodievali každý rok do Jeruzalema na veľkonočné sviatky. Keď mal [Ježiš] dvanásť rokov, tiež išli, ako bývalo na sviatky zvykom. A keď sa dni slávností skončili a oni sa vracali domov, zostal chlapec Ježiš v Jeruzaleme, čo jeho rodičia nezbadali“ (Lk 2, 41 - 43).

I. Duša moja, všimni si, že Ježišovou ustavičnou činnosťou bola modlitba. Jeho najsvätejšia duša zakúšala trvalú blaženosť, pretože bola putom Božej lásky dokonale zjednotená s božskou osobou Slova, s Otcom a s Duchom Svätým.

Slovo prijalo ľudské telo, aby zjednotilo človeka s Bohom. A preto sa aj ty spájaš s Človekom - Bohom, ktorý je tvoja hlava a ty si úd jeho mystického tela. Prečo teda nemiluješ Boha Ježišovou láskou? Ak sa nevieš modliť, spoj svoju vôľu s Ježišovou vôľou a miluj Boha vrúcnu láskou, akou Ježiš miluje svojho aj tvojho Otca - Boha lásky. Všimni si, že počas tridsiatich rokov prežitých v nazaretskom dome sa Ježiš vytrvalo modlil. Veď práve modlitba premieňa telesného človeka na človeka duchovného a Božieho. Ty sa však stále vyhováraš a sťažuješ sa, že sa nevieš modliť. Spoj teda svoju dušu s Ježišovou dušou a spolu s Ježišom sa pokorne postav pred Boha Otca a miluj ho láskou, akou ho miluje Ježiš. On ťa naučí, ako sa máš modliť. Konaj svoje skutky v spojení s Ježišovými skutkami a vo dne i v noci zotrúvaj v Ježišovej prítomnosti. Takto dosiahneš spojenie s Bohom a zdokonalíš sa.

II. Rozjímaj o tom, ako Mária a Ježiš zachovávali Boží zákon, ktorý prikazoval, aby každý Izraelita išiel raz v roku do Jeruzalema pokloniť sa večnému Bohu Otcovi. Preto putoval do jeruzalemského chrámu aj svätý Jozef so Svätou rodinou.

Takisto aj dvanásťročný Ježiš išiel do Jeruzalema spolu so svojou matkou a svätým Jozefom a zostal v chráme celú noc a celý nasledujúci deň. Už vtedy sa modlil k večnému Otcovi aj za teba. Potom sa stretol s učiteľmi Zákona, začal s nimi diskutovať a s obdivuhodnou múdrosťou a milosťou im vysvetľoval Písma, hoci im nezjavil, že je očakávaný Mesiáš.

Všimni si, ako sa Boh skrýva, ako zahŕňuje svoje božstvo. Pozri, ako sa usiluje o spásu ľudských duší a osvecuje tých, čo ešte nepoznajú svetlo jeho učenia.

A čo ty? Čo skrývaš? Ukrývaš pokorne milosti, dary a čnosti, ktoré ti Boh udelil, alebo skôr skrývaš svoje chyby tým, že ich ospravedlňuješ a tajíš, aby sa nik o nich nedozvedel, a na druhej strane veľmi ochotne poukazuješ na svoje dobré skutky?

Zachovávaš rehoľné pravidlá alebo ich skôr ľahkovážne porušuješ? Vstupuješ do chrámu tak, ako to robil Ježiš, keď chodieval každý rok do chrámu modliť sa za teba?

On sa ustavične modlil v chráme svojej duše a bol zjednotený s Bohom. Za to ty strácaš veľa času premýšľaním o zbytočnostiach a malichernostiach, nepotrebné sa zaoberáš falošnými výčitkami svedomia a sníváš o veciach, ktoré nemajú s Bohom nič spoločné.

Spoj sa s Ježišovou čistou láskou a miluj Boha. A ak chceš rýchlo dosiahnuť dokonalosť, nikdy nestrácaj Ježiša z očí ani z mysle.

Mária Celesta Crostarosa „Meditácie..“

Usiluj sa byť veselý

Srdečné slovo, prívetivé gesto môže druhým ľuďom darovať okamihy šťastia a radosti... Ako často by mohli úsmev a priateľské slovo zjasniť temnotu osamelosti, ktorá ťaží dušu!

Pápež Ján Pavol II.

V piatok popoludní v Bratislave na Hlavnej stanici. Pred priehradkami stoja dlhé rady ľudí. Zrazu popri nás čakajúcich prechádza rovno k okienku tučný, spotený muž, akoby sme boli nemá stena. Ale nás, čakajúcich, sa hneď zmocní zlosť. No prv ako by náš hnev mohol vybuchnúť, ktosi z nášho radu povedal: „Kamže, kamže, susedko? Odkedy to ide podľa krásy?“

V momente sa atmosféra uvoľnila. Ľudia sa uskrňali, usmievali, smiali. A náš ani trochu krásny tučný muž ide celý červený dozadu a tam si stane do radu.

Stačilo vtipné slovo, aby sa nálada zmenila. Je to naozaj tak: S humorom sa nám všetko zdá iné.

Istá múdra žena raz povedala, že okrem milosti človek nič nepotrebuje väčšími ako humor.

Možno niekto namietne: No, viete, ja nemám humor, už je to raz tak. Všetko beriem vážne, od prírody som taký vážny, ba až záдумčivý.

Takému človeku odpoviem: Práve preto máte najlepšie predpoklady pre humor, lebo humor nie je veselosť, vtipnosť, hrubé žarty. Sú ľudia, ktorí stále rozprávajú vtipy, a predsa človeka iba znervózňujú. A sú takí, ktorí sa stále hrajú na vtipkára, ale nikto ich neberie vážne. Oslobodzujúca, presvedčivá a nápomocná je iba taká veselosť, ktorú človek nadobudol, ba vydobyl si ju. Pretože humor je kvietok, ktorý vyrastá z čiernej zeme. Kto bližšie pozná ľudí s humorom, vie, že sú to v podstate vážne, ba niekedy až melancholické povahy.

Dokonca by som povedal: Humor je prekonané zúfalstvo, aspoň také menšie zúfalstvo. Až ten, kto takmer stratil nádej v človeka, sa zachráni v skromnosti. Takí už raz sme! Znášajme sa teda navzájom.

*Čas choroby je časom tréningu humoru!
Smiech oslobodzuje. Humor uvoľňuje.
Smiech ťa môže vyslobodiť z nesprávnej
vážnosti. Smiech je najlepšia kozmetika pre
zovňajšok a najlepší liek pre vnútro. Humor ti
dá cit pre veci, pre vzťah medzi nimi a ich
dôležitosť. Smiech a humor nepôsobia iba na
zdravie, ale aj na tvoje prostredie.*

Phil Bosmans

Max Rosler „Skoré uzdravenia“

Sám stromový vojak v poli

Stromy zostanú vždy verné miestu, kde život do stanú. Stáročný buk rastúci osamote uprostred lúky vyzerá vskutku ako sám vojak v poli. Všetci jeho stromoví kamaráti, s ktorými tu vedno po stáročia rástol padli v nerovnom boji s človekom. Koruna tvorstva ho tak proti jeho vôli obsadila do roly stromového samotára, ktorá je pre ktorýkoľvek strom najnevd'ačnejšia. Už dlho tu sám musí odolávať a vzdorovať nástrahám vrtošivého počasia, čo sa odzrkadlilo na jeho podlomenom zdraví - konáre povykručané a zdeformované od mrazov, poolamované od bleskov, kmeň bŕtlavý, vyžratý od hniloby, rozprasknutý mrazom, koruna naklonená k zemi od stoviek bohatých snehových nádielok a vyčíňania vetrov, preriedená od nespočetných slnečných úpalov.

Ťažko-preťažko sa tomuto stromovému valibukovi veru žije na samom vrchole kopca, kde je vystavený besneniu roztopašných vetrov a bleskov, kde najviac pália slnečné lúče i oziaba štiplavý mráz. Nepoddáva sa však a hrdinsky vzdoruje nepriaznivým prírodným pomerom tohto nehostinného stanovišťa. V tieni koruny vytvára zázemie pre svojich nasledovníkov, ktorí tu zapustili korene. Semenáčiky sa v hlúčkoch túlia k sebe, aby takto spolu lepšie odolávali prírodným živlom, ktoré v tejto lokalite vládnu ohromujúcou ničivou silou. Pod starostlivou ochranou materského stromu vari raz vyrastú na veľikánov a na lúke, na ktorej dlhé roky rástol sám stromový vojak v poli, bude zasa žiť v symfonickej harmónii krásny les.

Čo keby sme sa tak každý pokúsili napodobniť stromového vojaka v poli, aby sme vytvorili optimálne zázemie pre dorastajúcu generáciu, ktorá vyrastie v symfonicky fungujúce ľudské spoločenstvo.

Miroslav Saniga „Zrkadlenie Stvoriteľa v prírode“

Na vlak prichádzal podnapitý muž, ktorého držala žena. Výpravca ho pristavil a povedal, že ho s takou opicou nemôže pustiť na vlak. Vtedy sa muž obrátil k žene a povie: „Vidíš, už ma s tebou nechcú ani na vlak pustiť.“

„Vidíte stále hovoríte, že bojujete proti alkoholu, a dnes ste znova opitý,“ dohovára lekár pacientovi. - „Nuž, čo vám mám povedať,“ hovorí pacient, „dnes som ten boj prehral.“

V škole bol veľmi drzý a arogantný chlapec. Učiteľka ho napomenie, aby nevyrušoval. Milý Janko odvrkol:

„Dajte mi pokoj a chodte do teplých krajín!“ Učiteľka sa rozčúli a hovorí: „To je už vrchol, ideme k riaditeľovi!“ - „K tomu, čo mu smrdia nohy?“ ozve sa Janko. Učiteľka dovedie Janka k riaditeľovi a opíše mu celý konflikt. Riaditeľ sa Janka opýta, čo robí Jeho otec. „No predsa okresného tajomníka strany.“ - Tu riaditeľ uzavrel celý prípad: „Nuž, pani učiteľka, chodte vy pekne do teplých krajín, ja si umyjem nohy a ty, Janko, prepáč.“

P. Fidéľ Ambróz Jurčovič OFM „Smiať sa zakázané“

Sviatok starých rodičov sv. Joachima a sv. Anny

Od detstva ma fascinoval sviatok sv. Anny. Už aj preto, že v susednej obci sa konal „odpuť“ - ako ho v neďalekej Oravskej Lesnej volali a slávil. Ja som sa však nedal zmýliť. U nás, v bývalej Trenčianskej stolici, sme tieto slávnostné dni volali hody, na ktorých som nesmel chýbať. Nuž, nech je to akokoľvek, pohľad na tieto starozákonné osobnosti, ktoré už svojím významom siahajú do starých kresťanských čias, je vždy obohacujúci. Rodičia Matky Božej Márie, starí rodičia Ježiša, sa síce v Novom zákone menovite nespomínajú, poznáme ich však z tradície ako Joachima a Annu.

Pri uctení sv. Joachima a sv. Anny možno vidieť obdivuhodný plán Boha, ktorý cez mnohé generácie pripravoval dielo spásy. A to sa naplnilo v Ježišovi Kristovi, Synovi Márie. Začiatky uctievania sv. Anny siahajú na Západe do 8. storočia a na Východe ešte do skoršieho času. Sviatok sv. Joachima je v gréckej Cirkvi veľmi starobylý. Novovytvorený liturgický kalendár spojil deň sv. Joachima so spomienkou sv. Anny - 26. júla.

Svätá Anna sa uctieva ako patrónka baníkov a lodníkov a je obľúbenou sväticou. Jestvuje mnoho svätých pútnických miest, mnoho „hôr sv. Anny“, ktoré sú v týchto dňoch zvlášť navštevované. Ani na Slovensku nechýbajú krásne chrámy zasvätené tejto svätici, nechýbajú preto ani púte k sv. Anne.

V určitom zmysle je deň sv. Anny aj dňom matiek v Cirkvi, slávný stáročia predtým, ako vynašli moderný Deň matiek, prípadne Deň starých matiek.

Aj v umení, najmä v rezbárstve a vo výtvarnom umení, sa často vyjadrovala úcta k Máriiným rodičom, predovšetkým v neskoršej gotike, ale aj v baroku.

Na jednom oltári nám umelec predstavuje sv. Joachima a sv. Annu, a Máriu ako dieťa na rukách svojej matky Anny. Pri ich nohách vidíme malého Jána Krstiteľa, ktorý rukou ukazuje na baránka. Čo znamená tá skupina, ktorá je v tejto zostave nezvyčajná?

Slová o rodine, ktoré odzneli z úst Sv. Jána Pavla II. o spásanosnom pláne Boha, sú akoby vysvetlením tohto oltára: Boh ide cestou spásy človeka cez rodinu. Rodinu charakterizuje ako bunku života, viery a posvätenia, založených na „vrúcnom spoločenstve lásky“. Rodina má poslanie chrániť lásku, zjavovať ju a oznamovať ako živý odraz a skutočnú účasť na láske Boha k ľuďom a na láske Krista, nášho Pána, k svojej neveste Cirkvi. Niekomu sa to môže zdať, podľa pozorovaní manželstiev a rodín, príliš teoretické. Lenže pravdou ostáva aj to, že každé manželstvo, ktoré stroskotá a rozpadá sa, vlastne stroskotá pre nedostatok lásky. Na spomenutom oltári malý Ján ukazuje prstom na baránka - na symbol obety. To znamená, že manželská láska, aby bola hlboká, trvácna, verná a posilňujúca, potrebuje čerpať hojivú silu z obety Božieho Baránka. K tomu sa však vyžaduje aj obetovanie sa manželov. Manželská láska je tak láskou, ktorá vychádza z obety križa, žije zo smrti a vzkriesenia Ježiša Krista.

Dobrota a láska, ktorými dýcha dnešný deň, môžu byť inšpirujúce najmä preto, aby sme si dnes zvlášť všimli starých rodičov, ktorých nám títo svätci symbolizujú, a boli im vďační. Vieme, že za veľa.

Viliam Judák „Svetlo všedného dňa“

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku